

ШАХСНИНГ АХЛОҚИЙ ШАКЛЛАНИШИ ВА РИВОЖЛАНИШИННИГ ПСИХОЛОГИК МЕЗОНЛАРИ

<https://doi.org/10.53885/edires.2022.5.5.057>

Жалилова Сабоҳат Халиловна,
психология фанлари номзоди, доцент

Умрзокова Наргиза Исмоил қизи,
2-босқич магистранти, Низомий номидаги Тошкент Давлат Педагогика
Университети

Аннотация. Уишиб мақола шахснинг ахлоқий жиҳатдан ривожланиши масаласига бағишланган бўлиб, унда ахлоқий ривожланишининг психологик мезонларига оид мавжуд татқиқий соҳалар ва уларнинг талқинига тўхталиб ўтилади. Шунингдек, мақолада ахлоқий ривожланиши босқичлари, ахлоқ тузилишининг асосий компонентлари: когнитив, эмоционал ва хулқ-атвор компонентларининг моҳияти ёритиб берилади.

Калим сўзлар: ахлоқ, ахлоқийлик, психологик мезонлар, ахлоқий ривожланиши, негатив тенденциялар, ахлоқий тарбиялаш, когнитив компонент, эмоционал компонент, хулқ-атвор компоненти, ахлоқий қадриялар.

ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ КРИТЕРИИ НРАВСТВЕННОГО ФОРМИРОВАНИЯ И РАЗВИТИЯ ЛИЧНОСТИ

Джалилова Сабоҳат Халиловна,
кандидат психологических наук, доцент кафедры Психологии,
Ташкентского Государственного Педагогического Университета имени
Низами

Умрзокова Наргиза Исмоил қизи

Аннотация. Статья посвящена проблеме нравственного развития личности. В ней рассматриваются различные аспекты изучения данной проблемы и анализируются некоторые подходы психологических исследований. Также в статье освещается сущность этапов нравственного развития и основных компонентов структуры нравственности, таких как когнитивный компонент, эмоциональный и поведенческий компонент.

Ключевые слова: нравственность, психологические критерии, нравственное развитие, негативные тенденции, нравственное воспитание, когнитивный компонент, эмоциональный компонент, поведенческий компонент, нравственные ценности.

PSYCHOLOGICAL CRITERIA OF PERSONAL MORALITY FORMATION AND DEVELOPMENT

Jalilova Sabokhat Khalilovna,
Candidate of Psychological Sciences, Associate Professor

Umrzakova Nargiza Ismail qizi,
the 2nd stage of Master's Degree Tashkent State Pedagogical University named
after Nizami named,

Abstract. This article is devoted to the issue of moral development of the individual, in which the existing research areas on the psychological criteria of moral development and their interpretation are discussed. The article also describes the stages of moral development, the essence of the main components of the moral

structure: cognitive, emotional and behavioral components.

Keywords: morality, ethics, psychological criteria, moral development, negative tendencies, moral upbringing, cognitive component, emotional component, behavioral component, moral values.

Ўсиб келаётган ёш авлоднинг аҳлоқий шаклланиши жамият ривожининг муҳим таркибий қисмидир. Жамиятнинг ижтимоий муҳим талаблари – бурч, ғурур, виждан ҳар бир бола шахсининг ички стимулларига айланиши зарур. Ахборот хукмронлик қилувчи жамиятда замонавий негатив тенденциялар туфайли ушбу қадриятларни ўсиб келаётган ёш авлодда таркиб топтириш мураккаб ҳисобланади. Ахборот манбаи сифатида катталар ва ўқитувчиларга бўлган ишончнинг пасайиши аҳлоқий қадриятларни шаклланишига қаратилган тарбиявий ишлар мазмуни ҳамда шаклини янгиланишни талаб қиласди.

Ёш авлодни аҳлоқий тарбиялаш муаммоси жамият ривожининг барча босқичларида долзарб саналади. Катталар болага қандай яшаш ва кимга ҳурмат билан муносабатда бўлиш кераклигини қанчалик сингдиришмасин, ушбу қадриятларни бола ҳали англамас экан, улар шахс хислатларига айланмас экан натижа етарли даражада бўлмайди. Шу сабабли кичик мактаб ёшидаёқ болага мураккаб ижтимоий ҳаётда тўғри йўналтиришга кўмаклашиш лозим. Муҳими шаклланган аҳлоқий қадриятларга эга бўлиш зарур.

Бошланғич синфларда ўқувчиларни тарбиялаш дастури аҳлоқий ривожланишга қаратилиши керак. Шундай экан, аҳлоқ тушунчаси талқинига тўхталиб ўтамиз. Психологик-педагогик луғатда “аҳлоқийлик – бу жамиятда инсонларнинг ўзаро муносабатларини бошқарувчи норма ва қоидалар мажмуи бўлиб, улар фаолияти ва хулқ-атворини стимуллаштириши ёки тормозлаши мумкин” деб таърифланади [4].

Б.Т.Лихачевнинг фикрича, аҳлоқ инсон томонидан ўзлаштирилади ва ичдан қабул қилинади ва у индивидуал хулқни бошқаради. Аҳлоқийлик дунёқарааш, эътиқод ва вижданга таянади[2].

Аҳлоқ бир бутун ва тадрижий психологияк ҳодиса бўлиб, шахснинг ҳақиқатга, яхшиликка ва гўзалликка интилиши жараёнида шаклланиб ва ривожланиб боради.

Аҳлоқ оламида энг юксак идеаллар яхшилик, гўзаллик, ҳақиқат ва адолат ҳисобланади. Шахслар ва ижтимоий гуруҳларнинг хатти-ҳаракатларини баҳолашда энг мезонлар вазифасини мана шу тушунчалар ифодалайдиган ҳодисалар бажаради. Бу тушунчаларнинг ҳар бири ҳар бир муайян ҳолатда муайян кўринишга эга бўлади. Масалан, яхшилик тушунчаси конкрет вазиятда турли шахслар ва турли гуруҳлар томонидан турлича баҳоланиши мумкин. Айтайлик, жиноят содир этган шахсга нисбатан раҳмдиллик қилиш жиноятчи томонидан яхшилик сифатида баҳоланади. Лекин, жиноятчидан жабрланган шахс томонидан бундай ҳаракат ёмонлик сифатида баҳоланиши мумкин. Бундай вазиятларда, аввало, раҳмдиллик мезонини ҳисобга олиш керак. Раҳмдиллик шахс аҳлоқининг муҳим хусусиятларидан ҳисобланади. Лекин, у оптималь даражадан, яъни меъёрдан четга чиққанда, салбий хусусият касб этиши ҳам мумкин. Худди шунингдек, сахийлик, ўзаро ёрдам сингари ҳодисалар ҳам муайян меъёрлар, яъни мезон доирасида ижобий хусусиятларга эга бўлса, бу мезондан ташқарига чиққанда улар салбий ҳодисага айланиши ҳам мумкин.

Аҳлоқий ривожланиш мезонлари сифатида қўйидагиларни кўрсатиш мумкин: 1. Шахснинг атрофдаги воқелик, ўзга шахслар ва ўзига муносабатида

маънавий жиҳатларнинг мавжудлиги ва устуворлиги. 2. Шахснинг онги ва дунёқарашида виждон, яхшилик ва ёмонлик тўғрисида аниқ тасаввурларнинг мавжудлиги ва яхшилик қилиш йўлидан боришга интилиш. 3. Ўзини ўзи тарбиялаш, ўзини ўзи такомиллаштириш, ўзининг хулқ-атвори ва тафаккур тарзинитакомиллаштиришга ишниш. 4. Ўзгаодамларнинг муваффақиятларидан хурсанд бўлиш, муваффақиятсизлигидан қуониш ва ҳамдардлик билдиришга, ёрдам кўрсатишга эҳтиёжнинг мавжудлиги. 5. Субъектив психоэмоционал соғломлик (яхши кайфият, кувонч, тетиклик). 6. Маънавий юксалишнинг бир босқичидан кейингисига ўтиш истаги ва интилишнинг мавжудлиги.

Ахлоқий қадриятларда жамиятнинг ахлоқи акс этар экан, шахс уларни ўзлаштириш жараёнида шу қадриятларнинг субъекти, ташувчисига айланади. Шахснинг жамият ахлоқий қадриятларини қай даражада ўзлаштиргани унинг ахлоқини белгиловчи мезон хисобланади.

Шахс ахлоқининг муҳим таркибий қисми бўлган ахлоқ ҳакидаги тушунча, тасаввурлар ва ҳукмлар инсоннинг хис-туйғуси, тафаккури, идроки ва психик фаолиятининг бошқа турлари сингари ривожланиб боради. Ахлоқ шаклланиши ҳамда ривожланишидаги психологик хусусиятлар шундан иборатки, улар ҳеч қачон тайёр ҳолда берилмайди. Шахснинг ахлоқий ривожланиши бир неча босқичларда юз беради. Ана шу босқичларни қай даражада тез ёки секин босиб ўтилиши бир қатор ички ва ташқи омилларга боғлиқ. Ушбу омиллар шахснинг интеллекти, идроки, тафаккури хусусиятлари, у ўсаётган оиласидаги маънавий-ахлоқий установкалар, жамиятдаги бола тарбиясига оид анъаналар билан боғлиқ.

Ахлоқий ривожланиш боланинг ўзини муҳитдан ажратиб тасаввур қилиши ва “Мен” иниң шаклланиш жараёни билан боғлиқ. Болалик даврида шахс ривожланишининг асосий йўналиши ўзини ўзгалардан алоҳида шахс эканини англашга йўналтирилган бўлади.

Ахлоқий қадриятлар ижтимоий тараққиёт жараёнида шаклланади ва инсонга, инсониятга хизмат қиласи. Бундай қадриятлар бутун инсоният томонидан яхшилик сифатида баҳоланади. Улар шахс онгида қай даражада доминант экани унинг қай даражада прогрессив шахс эканини белгилайди.

Инсон қадриятларининг тизим ҳолида бўлиши унинг ҳаракатлари, хулқ-атворини белгилайдиган мотивациянинг зарур шарти ҳисобланади. Инсоннинг турли-туман вазиятларда ва шароитларда амалга оширадиган хатти-ҳаракатларини ўзаро боғлаб турувчи ҳалқа ҳам қадриятлар тизими ҳисобланади.

Ахлоқ тузилишида 3 та компонент: когнитив, эмоционал ва хулқ-атвор компонентини фарқлаш мумкин. Ахлоқнинг ҳар бир компоненти қай даражада ривожланганлиги даражаси қўйидаги мезонлар асосида белгиланади: 1. Умуминсоний қадриятларга мослиги. 2. Шахснинг умуминсоний қадриятларни ўзлаштириш даражаси. 3. Янги маънавий-ахлоқий қадриятларни яратишдаги роли. 4. Маънавий қадриятларни тарғиб қилишдаги роли. 5. Шахснинг барқарор позициясини шакллантиришдаги роли. 6. Маънавий қадриятларни танқидий англашдаги роли.

Компонентларнинг ҳар бири мураккаб таркибий қисмлар ва сифатлардан ташкил топган бўлиб, ўзгарувчанлик хусусиятига ҳам эга. Масалан, когнитив компонент ўз ичига билимлар, билимларни эгаллаш усуллари; нарса-ходисаларнинг моҳиятига ета билиш, уларнинг сабаблари ва оқибатларини кўра билиш, энг муҳим қисмни ажратиб билиш кабиларни қамраб олади.

Когнитив компонентнинг етакчи унсури билим хисобланади. Билим юз

берган ёки юз берадиган тайёр ҳодиса эмас, балки ахлоқ ва тафаккурнинг узоқ вакт оралиғидаги маҳсулі бўлиб, унинг бунёд этилиши мавжуд маданият имкониятлари билан боғлиқ. Бу имкониятлар турли-туман бўлиб, ижтимоий-маданий шарт-шароитлар билан бевосита боғланган. Шунинг учун билимларни яратиш, узатиш ва эгаллаш билиш субъектиининг актив фаолияти орқали амалга оширилади. Бундай даражанинг вужудга келиши ўқув жараённида шаклланадиган ва ривожланган назарий тафаккурга асосланади. Назарий тафаккур янги билим мазмунини эгаллаш, янги қизиқишларни шакллантиришда муҳим аҳамиятга эга бўлиб, когнитив қизиқишларнинг янги типини шакллантиради, ички рефлексиянинг вужудга келиши ва ривожланишига олиб келади. Бу эса ўз навбатида ахлоқий-маънавий ривожланиш жараённига туртки беради.

Ахлоқий ривожланишнинг эмоционал компоненти шахснинг ўзига, бошқа одамларга, воқеа-ҳодисаларга маънавий-ахлоқий нуктаи назардан ёндашиши ва эмоционал идрок қилишини англатади. Ижобий эмоционал баҳо маънавий-ахлоқий қадриятларнинг шахс томонидан қабул қилиниши учун муҳим шартлардан бири ҳисобланади.

Ахлоқдаги эмпатия эмоционал ҳолат билан ўртоқлашиш қобилиятини ва кўнник масини, бошқа шахсга энергия узатиш лаёқатини англатади. Ўзини ўзи англаган шахс, ўз ролини тўла ўргангандан кейин фаолият юритиш, ўзини намоён килишга ўтади ва бу жараёнга атрофидаги одамларни ҳам жалб этади. Ўзининг моҳиятини, потенциал имкониятларини англаш ўзга шахсга муносабат орқали намоён бўлади. Бу муносабат жараённида ўзга шахс буюк қадрият сифатида ўзининг бетакрорлиги ва танҳолиги орқали гавдаланади. Ўзга шахсларни мана шундай ҳис қила билиш альтруизм, меҳрибонлик, ҳамдардлик, муҳаббат сингари маънавий қадриятларнинг намоён бўлишидир. Булар ўз навбатида эмпатиянинг ривожланиш даражасини шахснинг маънавий-ахлоқий ривожланиш даражасининг кўрсаткичи сифатида қабул қилишга асос бўлади.

Хулқ-автор компоненти ахлоқий ривожланишнинг узвий таркибий қисми ҳисобланади. Чунки бу жараён воқеликни ўзлаштиришнинг ижтимоий, шахсий усули бўлиб у фақат билиш билан эмас, шахснинг маънавий қадриятларга йўналтирилган фаолияти билан ҳам боғлиқдир. Баъзи шахсларда ижобий маънавий қарашлар ва қадриятлар мавжуд бўлса ҳам, уларда мана шу қараш ва қадриятлар асосида ҳаракат қилиш учун жасорат етишмайди. Бундай одамлардаги маънавий-ахлоқий қарашлар эътиқод даражасига кўтарилимаган бўлади.

Хулқ-автор компонентининг етакчи элементи ирода ҳисобланади. Ирода маънавий куч бўлиб мақсад томон ҳаракат қилиш жараённида пайдо бўладиган тўсиқларни енгиш учун зарур бўлади. Ирода инсоннинг мустакиллигини, яъни атроф-муҳит ва ўзгалар фикрининг босимига қарши ҳаракат қила олишида намоён бўлади. Ахлоқий ривожланиш мураккаб жараён бўлиб уни қўллаб-кувватлаш, такомилига етказиш учун ироданинг иштироқи зарурдир.

Психология фанида ахлоқий ривожланиш мураккаб жараён сифатида белгиланиб унинг бир неча боскичлари мавжуд:

1. Инсонда маънавий-ахлоқий қадриятлар тўғрисидаги тасаввурларнинг пайдо бўлиши.
  2. Уларнинг интериоризациялашуви (яъни билимларнинг эътиқодга айланиши).
  3. Эътиқоднинг индивид ҳатти-ҳаракатлари ва фаолиятида намоён бўлиши.
- Шундай қилиб, ахлоқий ривожланиш даражаси қадриятлар тўғрисидаги

тасаввурнинг шаклланганлиги, уларнинг интериоризациялашуви ва фаолиятда намоён бўлиш даражаси билан белгиланади.

АДАБИЁТЛАР

1. Овчарова Р.В. Нравственное развитие личности: от детства к отрочеству./ Теория и практика общественного развития. М.,2013, № 11.
2. Лихачев Б.Т. Педагогика:Курс лекций. М.,Юрайт-М,2001.
3. Месникович С.А. Возрастные заономерности нравственного развития личности на разных этапах онтогенеза. / Гуманитарно-экономический вестник. 2009, № 4.
4. Рапацевич Е.С.Психологопедагогический словарь. Минск:Совр. слово.-2006.